

Bécs szinte már elesett

2022 szeptember 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Aki nem mostanában járt Bécsben, biztosan elcsodálkozik...

Az osztrák fővárosról általában csak szuperlatívuszokban illik beszélni. A híres császárvárost tizedik éve a világ legélhetőbb városaként tartják számon, a kultúra, a gasztronómia, az okos megoldások, a pezsgő élet színtere. Aki azonban rég nem járt Bécsben, alaposan megdöbben a változásokon. A „bezzeg-ország” pompás fővárosának egyes városrészein este nyolc után már nem tanácsos kimenni az utcára. Nyugat-európai nagyvárosok változó arcát bemutató sorozatunk második része.

A vonat befut a bécsi főpályaudvarra. Egy káprázatos új világ kapujában állunk. Aki itt belép, jövőutazónak érezheti magát, amint körbetekint a mintegy húszezer négyzetméteren. A hajdani Südbahnhof helyén felépített gigászi üvegpalotában az emeleteket üvegfödém választja el egymástól, és üvegliftek kötik össze. A korszerű, digitális utastájékoztató rendszerrel és automata jegypénztárakkal felszerelt, hipermodern vasúti csomópontot 2012-től fokozatosan nyitották meg az utazóközönség előtt. 2014 óta már minden vonat ide fut be, és innen indul. A vasút térszomszédságában modern irodaházak, lakások, üzletek nőttek ki a földből, egy vadonatúj városrész született a Favoriten városnegyedben. Ám a jóarcú és jól öltözött hölgyek és urak helyett, akikkel korábban Bécsben találkoztunk, lépten-nyomon furák alakokra bukkanunk.

Hamar felocsúdunk, amint elénk tárul a szép új világ megannyi árnyoldala. A pályaudvaron az éttermekben, a pékségekben, az újságárusoknál, a dohányboltban és az információs pultnál is javarészt bevándorlók dolgoznak, sokan közülük alig beszélnek németül. Jellemzően arabok, törökök, afrikaiak, indiaiak. A kétfős biztonsági szolgálat tagjai közül is csak az egyik térszgyökeres osztrák, akitől végre megtudjuk, hogy hol lehet villamosjegyet venni.

A pályaudvar előtt, a kijáratnál földön ülő, kéregető koldusok, afrikai bevándorlók hangosan kiabáló csoportja és egy alvó hajléktalan, aki valamiért közvetlenül a bejárat mellett ágyazott meg magának.

Egy babakocsit toló török nő hangosan jajveszékel, mert még valaki be akar szállni mellé a liftbe. Az asszony nemes egyszerűséggel és viszonylag jó németiséggel „segglyuknak” nevezi az illetőt. A liftajtó becsukódik, az utasok lesütött szemmel, türelmesen várnak, hátha jön végre egy üres felvonó.

Bécsben a tömegközlekedési eszközökön kötelező az FFP2-es maszk használata. Ám a jelek szerint nem mindenkinek. Az új jövevények sportot űznek abból, hogy maszk nélkül utaznak, a lábukat felteszik a szemben lévő ülésre, hangoskodnak, de tőlük jegyet sem kér az ellenőrt. Minket viszont ellentmondást nem tűrően leszállítanak: el kell hagynunk a szerelvényt, mert nincs maszkunk. Első utunk a drogériába vezet, mert ennek a fele sem tréfa...

Hatalmas bulinegyed

A nagy múltú Mariahilfer Strassén alig lehet német szót hallani a fesztiváli hangulatban hömpölygő tömegben. Mintha itt korzózna a földkerekség teljes lakossága. Bár nincs semmiféle rendezvény, egy gombostűt sem lehet elejteni, annyian özönlenek végeláthatatlanul a szemerkélő és ellenére Bécs egyik leghosszabb és legismertebb bevásárlóutcájában. A teraszok megteltek vendégekkel, a büfék előtt sorban állnak. Hangos nevetés tör ki, amibe artikulálatlan hangorkán vegyül. Tányérok csörömpölése, ordítozás, dudálás hangja keveredik a bábeli nyelvzavarba. A német szó meglehetősen ritka, annál több az angol, a török, a szerb, de a magyar sem ritka. A bevásárlótáskát, bóröndöt toló, csomagot cipelő járókelőket rollerekkel száguldozó virtuózok kerülgetik a hatalmas forgatagban. A zsúfoltság, a zaj és a kosz egy ponton túl már szinte elviselhetetlen.

És ez így van napszaktól függetlenül. Talán a hajnal hoz némi enyhülést, két órányi viszonylagos csendet. Az éjszakai bulizók ekkorra kifáradnak, és a Mariahilfer Strasse egy pillanatra megpihen. Reggel hatkor újra indul a teljes nagyüzem. Építkezések zaja keveredik a munkába igyekvők sietős lépteivel, kukásautók gyöjtik a hatalmas mennyiségű szemetet, teherautók rakodnak, rendőrautók szirénáznak.

Aki nem mostanában járt Bécsben, biztosan elcsodálkozik a hatalmas népességrobbanás láttán. Bécs néhány évtizede még kényelmes, nyugodt város volt, ma azonban nem könnyű feldolgozni a percenként ránk zúduló ingereket. Aki bulizás miatt választja az osztrák fővárost, nem fog csalódní. Aki viszont nem szereti, ha esténként úgy érzi, mintha harangoznának a fejében, vagy szeret nyitott ablak mellett aludni, feltétlenül vigyen magával füldegót.

De vajon mit?l lettek itt ennyien?

Az érzékeink nem csálnak. 2004 óta az osztrák f?város Graz városának megfelel? népességgel gyarapodott, és már a kétmillióhoz közelít.

Ugyanez igaz egész Ausztriára is. 2022. január elsején 8,97 millió f? élt Ausztriában, 47 ezer f?vel több, mint az el?z? év januárjában. Az el?rejelzések szerint az idei év folyamán az ország lakossága meghaladja a kilencmillió f?t. Az infrastruktúra folyamatosan b?vül, egyel?re még bírja a megnövekedett terhelést. Új metróvonalak épülnek, de a zsúfoltság a szerelvényeken és a peronokon csúcsid?ben már egyre elviselhetetlenebb.

Az osztrák f?város hajdani patinájának és szinte kisvárosias nyugalmanak befellegzett. Világváros született. A hagyományos osztrák életstílust felváltja a kozmopolita sokszínűség, a könnyed eleganciát a trágárság, az eredetiségét a hitvány bővli, a kedélyességét pedig valami lázas carpe diem, amiben tapintható félelem és világvége-hangulat lüktet.

– Érték ám magyarul! – néz hátra egy felvidéki fiatalember a Westbahnhof melletti metrómegálló mozgólépcs?jén. – Itt már mindenki kivan az ideg – állítja fel a szakért? diagnózist.

Menekülnek innen

Elindulunk, hogy megkeressük a régi Bécset, amit szerettünk. Az els? kerület még ?rzi a császárváros patináját. A Kärtner Strasse, a Graben elegáns kirakatai, a kávézók teraszai és az éttermek ínycsiklandó kínálata rengeteg turistát vonz. Minden pompás, de csak nappal. Amint leszáll az este, a föld alól, a metróból el?bújnak a migránsok és a tömegbe vegyülnek. Tíz óra tájban már övék a tér. Este nyolc órától fokozott rend?ri jelenlét van a dóm el?tti téren.

A Grabent?l nem messze, egy belvárosi kiskocsmában egy dús kebl?, életvidám, tiroli születés? pultosn? azonnal kiszúrja, hogy magyarok vagyunk, és kiemelt figyelemmel szolgál ki.

– Létezik még Ausztria? – kérdezzük. *Julia* nevetve bólogat.

– Persze, hogy létezik. – Azután elbizonytalanodik. – Helyenként még létezik. Nézzék, ide például csak osztrákok járnak.

– Meg magyarok – tesszük hozzá.

– Ide azok járnak, akik utálják a bécsi belvárost, mármint azt, amilyenné vált. De itt van dolguk. Például itt van a munkahelyük. Este, munka után felkeresik a törzsasztalukat, hagyják „kicsengeni” a napot, azután hazamennek valamelyik küls?, zöldövezeti kerületbe, mert nyugodtan akarnak élni. A város egyre veszélyesebb.

Julia nem túl optimista a jövőt illet?en, de szerinte az ember kényszerpályán van, ezért az a legjobb, ha megpróbál alkalmazkodni a megváltozott körülményekhez. Például azzal, hogy elköltözik a városból.

Julia akarva-akaratlanul egy óriási bels? lakosságcserére hívta fel a figyelmet. A küls? zöldövezeti kerületek lélekszáma – például a XXIII. kerületé (Liesing), 2011 óta 17 ezer f?vel n?tt. Félreértés ne essék: az új lakosok többsége jól szituált osztrák. A kerület legf?bb vonzereje, hogy a bevándorlók aránya máig itt a legalacsonyabb az összes bécsi kerület közül. A külföldiek itt többnyire szerbek, bosnyákok, németek, lengyelek és horvátok. A 17 ezres növekmény zömét a belvárosból kimenekül?k teszik ki.

Másnap talákoztunk egy honfitársunkkal, aki húsz éve Bécsben él és dolgozik. Családos, kétgyermekes édesapa. A napokban vette át az új lakása kulcsát ugyanitt, a XXIII. kerületben. Azért költözik ki, mert szép a környék és itt legalább biztonságban tudhatja a családját.

A legtöbb bevándorló a statisztika szerint a XV. kerületben él. Arányuk messze meghaladja a bécsi átlagot. 2017-ben 42,3 százalék volt, 2020-ra már elérte az 53 százalékot. Ez a legszegényebb kerület, itt a legalacsonyabb a lakbér, és a lakosságszám arányában itt van a legkevesebb autótulajdonos.

A lakosság összetétele évtizedek óta vegyes: az osztrákok mellett szerbek, bosnyákok, törökök, lengyelek, illetve

horvátok lakták ezt a kerületet 2015 előtt, amikor megérkeztek a szír, iraki, pakisztáni, afrikai migránsok. Ma már csak is nagy számban élnek ebben a kerületben, de a külföldiek közül a legtöbben még ma is a szerbek. Egy szerb étteremben, ahol kitűnő ebédet kaptunk nyolc euróért, vajdasági magyarokkal találkoztunk. A három lány közül a legidősebb már évek óta Bécsben él, titkárként dolgozik és esze ágában sincs hazamenni. Az a tapasztalata, hogy sokkal jobb a munkalehetőségek és jobban meg lehet élni a fizetésből. Ami pedig a migrációt illeti, Horgoson szerinte sokkal rosszabb a helyzet.

A legfiatalabb lány még nem talált munkát. Egy kicsit bizonytalan, mert az eddigi tapasztalatai nem túl rózsásak. A munkaerőpiacon nagyon magasak az elvárások: egy takarítónak is elvárják, hogy beszéljen németül.

– A muszlimokat és az ukrajnai menekülteket előre veszik. Mi csak utánuk következünk – panaszoja.

Felkeresünk néhány nevezetességet. A híres Prater, a bécsi vidámpark a migránsok, a drogosok és a bűnözők egyik közkedvelt találkozóhelye. Kétes helyé vált, amiben közrejátszott az is, hogy a tavaly bedrogozott, többszörösen megerőszakolt, majd életét vesztő kislány, a 13 éves *Leonie* utolsó útja ide vezetett. Itt szórakozott utoljára, három afgán férfi kíséretében.

A híres Naschmarkt is elveszítette korábbi varázsát. Bécs legnagyobb és leghíresebb piacát török, afgán árusok uralják, rengeteg a kínai áru, az olcsó bőví. A zöldség- és gyümölcskínálat nem túl friss, hemzsegnek a darazsak, fura szagok terjengenek a levegőben, és érdemes nagyon vigyázni az értékeinkre.

Nincs visszaút

A Favoriten városrész, azaz a X. kerület népessége nőtt a legnagyobb mértékben 2011 óta. Tíz év alatt 177 ezer főről 210 ezerre, amelyen belül a külföldiek aránya 43,4 százalék. A zömük 2015 óta érkezett. Azóta is jönnek, megállíthatatlanul. A gátlástalan embercsempészek itt rakják ki őket. A főpályaudvaron, vagy a Keplerplatzon. Ez a végállomás, azután mehet mindenki, amerre lát. 2015 szeptemberében vonattal érkeztek, az új állomás közelsége miatt eleve ezen a területen vertek tanyát. Azóta is ez a végállomás.

Az újonnan érkezők nem tudják, mihez kezdjenek. Egész nap az utcán lödörögnek, hangoskodnak, belekötnek mindenkibe. Ebben a városrészben forgatta 2018 márciusában *Lázár János* akkori miniszterelnökséget vezető miniszter, jelenlegi építési és beruházási miniszter azt a videót, amire azonnal ráugrott a Facebook, illetve az osztrák és a hazai baloldali sajtó.

A videó mély nyomot hagyott, és azóta is élénken él a Favoritenben lakó néhány osztrák emlékezetében. A két metrómegállónyi szlőmben hömpölygő tömegben *Udo* meg is szólít minket, amint meghallja, hogy magyarul beszélünk.

– *Orbán Viktor*nak teljesen igaza van. Amikor az önkormányzat videót forgatott itt, még nem sejtette, hogy azóta még tovább romlik a helyzet. Itt már nappal sem tanácsos végigmenni a Reumannplatz-Keplerplatz-Hauptbahnhof közötti területen. Kénytelen vagyok magániskolába járatni a kislányomat, mert az állami iskolába csak afgánok, szírek, irakiak, indiaiak, pakisztániak járnak és nem beszélnek egy árva szót sem németül. Havi 483 eurót fizetek a lányom oktatásáért. Reggel elkísérem, délután érte megyek – panaszoja.

Udonak igaza van. A kerületből legalább 700 rendőr hiányzik, írta néhány napja a *heute.at*. Az egyenruhások túlterheltek, a munkájuk javarészt adminisztrációból áll: a menekülteket ellenőrizni kell, a menedékkérelmeket fel kell venni. Ez a 210 ezer lakosú Favoriten városrész akkora, mint a teljes Linz. 319 rendőr ide egész egyszerre túl kevés, írja a lap.

Jürgen Müllerrel kávézunk a Mariahilfer Strasse egyik teraszán. Egy kicsit megőrül annak, hogy magyarokkal beszélgethet, és elmondhatja, mennyire bízik abban, hogy Orbán Viktor politikája Ausztriában is újra divatba jön. Bevallja, irigyli a magyarokat. Szerinte Budapest legalább olyan szép, mint Bécs, ráadásul megmaradt magyarnak. Az osztrák főváros viszont apokaliptikus képet mutat, és szerinte ez a folyamat már megállíthatatlan.

– Innen már nincs visszaút. Előbb-utóbb saját pártot alapítanak, többségbe kerülnek, megnyerik a választásokat és onnantól kezdve csak diktálnak. Érthetetlen, hogy a nyugati politikusok néhány kivételtől eltekintve ezt miért nem ismerik fel.

Három nap alatt feltérképeztük a migránsok terjeszkedésének útvonalát. A Favoritenre érkeznek, korábban vonattal jöttek, ma embercsempész-járatokkal hordják őket ugyanide. A Keplerplatzról metróval eljutnak Bécs bármelyik kerületébe, de a legkedveltebb városrészek számukra is azok, amelyek a turistákat is vonzzák. A Stephansplatz, a Prater, a Westbahnhof, a Mariahilfer Strasse.

Lakásról lakásra, házról házra, utcáról utcára foglalják el Bécsot, miközben az osztrákok egyre nagyobb számban menekülnek ki a városból.

Hernádi Zsuzsa - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló